

2 KUKATKO

Josefodolské divadelní jaro

10.5. až 12.5.2019

29. ročník

František Zborník

Herec, režisér, dramaturg, porotce na mnoha přehlídkách, ale hlavně výborný kamarád a přítel. Náš DS Tyl ztratil jeho odchodem mnoho nových myšlenek a pohledů do ochotnické práce. Je nám ctí, že se s námi František podílel na bezvadném a přátelském průběhu naší KP jako předseda poroty. Jeho potutelný úsměv, přesné vyjádření a popsání situací v inscenacích, jeho charisma... To byl František. Děkujeme Ti, Františku, že jsi tu s námi byl.

Ruda Musil Střední výška, poněkud podsaditý, vždy s lišáckým úsměvem pod knírkem. Charakterní herec, s obrovským smyslem pro humor. Odehrál u Tyláků na dvě desítky rolí. Získal mnohá ocenění na KP /Petarda –3x, Zdravý nemocný/. Odešel uprostřed rozdělané práce krátce po druhé repríze Otců. Zůstala po něm značná mezera. Děkujeme, Rudo, za čas, lásku, za příchyllost k ochotnickému divadlu .
Tvoji Tyláci

Jan Petránek

Odešel náš milý přítel a kamarád, náš "pražák", který se v Jizerkách cítil doma. Miloval naše divadlo, nenechal si ujít žádnou premieru a žádný ročník JDJ. Šířil povědomí o venkovském divadle v Jizerkách mezi svými přáteli a známými. Ti jsou i nyní našimi diváky. Divadlu se věnoval i v Praze. Upravoval hry pro Malostranskou besedu, kromě vzpomínek na svou činnost novinářskou a cestovatelskou napsal sám několik divadelních her. Jedna z nich, věnovaná našemu souboru, čeká na své přečtení a případné nastudování. Honzíku, moc děkujeme, že jsi byl našim přítelem.

Tyláci

Pozvánky....

Sobota 11.5. v 20:00 hodin zahraje

Divadelní spolek Havlíček Zákupy komedii se zpěvy *Víme, jak je důležité mítí Filipa*

Základem naší inscenace je upravený text komedie Oscara Wilda. Autor do něj vložil obrovskou kupu absurdit a nelogičností ve vztazích, jménech i situacích s cílem diváka jednak pobavit, jednak provokovat. My se pokoušíme tuto kupu ještě navýšit, k čemuž jsme si dovolili použít také hudby, pokusů o zpěv a náznaků tance. A snažíme se ve shodě s autorem ukázat i na hloupost a nesmyslnost mnohých společenských konvencí, vysmát se neupřímnosti či povýšenosti, jež se zajisté projevují nejen v tzv. vyšší společnosti i dnes.

My jsme se při zkouškách náramně bavili a pevně věříme, že se pobaví i divák, ačkoliv se z jeviště neozvou žádné „nesalónní“ výrazy z oblasti anatomické či jiné, jež jsou v současné době tak módní.

Neděle 12.5. v 10:00 hodin zahraje

Činohra Skaláček Tisá pohádku *O princezně, Honzovi a zlatém chmýří*

Úprava a režie - Jaroslava Leufenová, Kostýmy - kolektiv Skaláček, Hudba - Jan Turek Scéna: Jurij Galin.

Divadlo Antonína Štěrby SKALÁČEK sídlí v Kulturním domě Tisá, kde má svou stálou scénu loutkové divadlo, činohra a zázemí pěvecký sbor.

Ze seminářů....

Prvním soutěžním představením letošní 29. přehlídky JDJ bylo představení **DS Máj Tatobity**

Chudý kejklíř, aneb Noční návštěvní. Je obdivuhodné, že soubor sáhl po tomto kusu velikána českého divadla J. K. Tyla, protože v posledních desetiletích se podobných textů obávají i profesionální soubory. Odborník na divadlo a znalec textu poznal, že se jedná o výjevy ze hry, doplněné o další prvky, včetně dopsaných postav. Ve výsledku vůbec nevádí jisté historické odchylky, to vše je naprosto v pořádku. Jen je potřeba myslet na jistou funkčnost a důslednost připsaného a doplněného, charakteru postav, jejich sdělení, vzájemné dialogy a celkový tvar díla. Ku prospěchu může být i zredukování počtu přestaveb, protože herci na scéně si ušetří nervy s organizací kdo co a kam a diváci nemusí čekat na další část příběhu. To platí i pro použitou stínohru. Řešení je jednoduché. Buď

mít na scéně vše a místa rozlišovat světly, nebo využít momentů, kdy se hovoří a vypráví a přitom se v tichosti přestavuje. V rozehraných partech, které umí zaujmout, je pak celkem nutné držet život jednotlivých postav. U DS Máj Tatobity byla vidět radost ze společného díla, komediálnost, pohyb a chuť společně tvořit, včetně toho, že si pohráli se samotným tématem a dílu dali tvar. Pochvalu si zaslouží i hudební složka, hudebníci by však pro příště mohli opustit svůj úkryt a být součástí scény.

Pátek patřil domácím DS J. K. Tyl Josefův Důl

Je-li potřeba někam zasadit představení místních Tyláků, kteří se o zábavu na JDJ postarali v pátek večer, můžeme jednoduše zvolit slovo sitcom, tedy situační komedii. Legrácky a vtipné momenty se nabízejí a tvůrci toho umí využívat. Je patrné, že vyzrálému souboru, který se v minulých letech pouštěl do vážnějších kusů, sluší i tento styl práce. Seškrtat dílo na příjemně strávenou divadelní devadesátiminutovku, se vyplatilo. Text však tvůrcům pod nohu hází minimálně jeden klacek, tedy „Itálii“ převedenou na česká prkna. Jenže, co s tím? Třeba by stačila větší česká samozřejmost, která bude pomyslnou trešničkou na dortu. Až bude režie uznale pokyvvovat a chválit za herecké výkony, může ještě vymyslet, jak upravit scénu, včetně dominantní skříně, aby některé fóry zafungovaly ještě lépe. Teď už rozhodně víme, že **Otcové se rodí ve skříních** a na přehlídce mají své pevně ukotvené místo.

Vidět v programu, že se přehlídky zúčastní **soubor z Hodkovic**, bylo nejen pro porotu příjemné zjištění.

Hra **Žerty Antona Pavloviče** jsou dvě dobře zvolené povídky, v každé hrají tři postavy a všechny mají vesměs podobný prostor. Postava Olgy jasně plní funkci vypravěčky a dotváří příběh lidských vlastností a vztahů. Jistá forma improvizace herců a vlastní vložené repliky jsou však jistým nebezpečím. Pro dramatickou výstavbu a pointy je nutné držet se textu a soustředit se na důležité okamžiky příběhu, což bude prospěšné i pro gradaci hereckých výkonů a děje. Všichni v souboru mají skvělý základ nejen pro komediální herectví, jasně definují postavy a také se vyhýbají karikatuře (kam většinou díla A. P. Čechova v dnešní době sklouzávají). Dobře míněná rada míří také na přesnost v kostýmech, na funkčnost loutky, v tomto případě pejska, na úbytek patosu a také na plynulejší prolnutí vypravěčky a dialogů a trialogů. To však není zabarveno kriticky, ale přátelsky s přáním, aby další práce ochotníků z Hodkovic skvěle vycházela. A ve hře samozřejmě také hráli Libuše Bořilová jako Nastasja Kirilovna a Filip Zielinski jako Petr Petrovič Milkin.

Hra **Osm žen** byla velmi populární v 60. letech minulého století, přes profi divadla se dostala i k ochotníkům, kde se drží dodnes, což dokazuje i nastudování od souboru z Poniklé. U hry Osm žen je však nutné hned od začátku jasně definovat, o co jde. Pokud o divadelní komedii, jak se uvádí v programu (a koneckonců i v sylabu z divadelní agentury), je nutné naplnit základní předpoklady. Detektivka má detektiva, někoho, kdo pátrá a chce vše objasnit. Komédie pak staví na momentu překvapení. Zatímco v textu detektiv je, jedná se o postavu Katky, tak v nastudované inscenaci „chybí“. Pak by vznikl model 1 detektiv a 7 žen, které se vzájemně dohadují, jejich vztahy se proměňují a vznikají situace, na které se dá reagovat (v detektivkách jsou těmito situacemi většinou falešné stopy). Je nutné stále přizpůsobovat napětí, například pamatovat na fakt, že se v podkroví nachází mrtvola... hrůzu může nahánět i uzavřený prostor, tudíž nelze volně odcházet a přicházet, aniž by na to kdokoli a jakkoli zareagoval... oběti příběhu pořádají hon na možné pachatele... všichni se hlídají a kontrolují navzájem... Tím vším budou mít herečky nabito, budou si naslouchat, dané momenty si uvědomí a také je uhrájí. Pozitivní informací a pochvalou je, že všechny aktérky uměly skvěle svůj text. Okouzlení panuje i z faktu, že **Poniklá** dala hru Osm žen dohromady.

